

Early Journal Content on JSTOR, Free to Anyone in the World

This article is one of nearly 500,000 scholarly works digitized and made freely available to everyone in the world by JSTOR.

Known as the Early Journal Content, this set of works include research articles, news, letters, and other writings published in more than 200 of the oldest leading academic journals. The works date from the mid-seventeenth to the early twentieth centuries.

We encourage people to read and share the Early Journal Content openly and to tell others that this resource exists. People may post this content online or redistribute in any way for non-commercial purposes.

Read more about Early Journal Content at <http://about.jstor.org/participate-jstor/individuals/early-journal-content>.

JSTOR is a digital library of academic journals, books, and primary source objects. JSTOR helps people discover, use, and build upon a wide range of content through a powerful research and teaching platform, and preserves this content for future generations. JSTOR is part of ITHAKA, a not-for-profit organization that also includes Ithaka S+R and Portico. For more information about JSTOR, please contact support@jstor.org.

Maar langzamerhand verdween die groote eerbied voor de auspicien en ze raakten in oneere, sedert de Tribunen aan den Senaat durfden toevoegen: *Quod Plebeius Dictator sit, id vitium visum*. Gelijk de zorg voor godsdienstige offers in later tijd soms aan slaven is overgelaten, zoo werd ook de formaliteit der inwijding eindelijk aan Lictoren toevertrouwd en de Comitien in welke vroeger het volk, in Curien verdeeld, zijn imperium pleeg te verleenen, verloren in den laatsten tijd der Republiek zoozeer hunne ware beteekenis, dat ze als eene overtollige en lastige zaak door dienstknechten des Romeinschen volks in tegenwoordigheid van een paar wichelaars werden afgedaan. Het baarde wel veel opzien en verbazing dat de Tribuun Clodius de afschaffing der auspicien bij staatsaangelegenheden tot een voorstel van wet maakte, aan sommigen, zoo als aan Ciceró, ontlokte het een kreet van verontwaardiging; maar dat Clodius het durfde is een bewijs, dat de zaak weinigen meer ter harte ging.

Gouda, Mei 1855.

D. TERPSTRA.

EURIPIDES, *Helena* 670.

Helena Menelao interroganti, quomodo in Aegyptum venisset, respondet

ὁ Διὸς, ὁ Διὸς ὦ πόσι παῖς
μ' ἐπέλασεν Νείλω,

quae Elmsleius non integra esse perspiciens coniecit:

ὁ Διὸς, ὁ Διὸς ὦ πόσι Μαίᾱς τε παῖς
μ' ἐπέλασεν Νείλω.

Ingeniose inseruit *Μαίᾱς τε*, quibus omissis Menelaus, quem deum Helena diceret, scire non poterat. At in *Μαίᾱς* diphthongus corripere non potest; ne metrum dochmiacum ruat, lege

ὁ Διὸς ὦ πόσις με Μαίᾱς τε παῖς
ἐπέλασεν Νείλω.

Alterum ὁ Διὸς ex dittographia ortum videtur, quod vero nominativum post ὦ usurpatum spectat, cf. G. Herm. ad Androm. 1.

D., m. Iul. 1855.

E. J. K.